

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

A Ante M

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

minis fossa per qua labitur flumen quos sumit. Cir-
gil. Assucte ripis volucres et fluminis aluco. Ali-
quando pro nauis siue pro ipsius nauis receptacu-
lo: vt apud Propert. Aut quidna fracta gaudes ne-
ptune carina. Portabat sanctos aluco ille viros. Li-
ui. li. xij. Alucos informes raptim faciebant. i. nauis
culas. Declinat et hoc aluco. Sest. Naustibulum al-
ueum est ad nauis similitudine factum.
Alucolus et alucoli cum accentu in ante. dimi. est pro
vase concauo: vt est apud Danielem. pphetā. Abacuc
intruerat panes in alucolo vt ferret in eis foribus. Itē
accipit pro loco in quo pullos parunt columbi. et Olu-
lib. ix. Quia in alucoli lignea conferat. Itē pro tabu-
la lusoria: que alio noie dicitur latruncularia: et alea/
toria ab aleis et latrunculis. i. calculis: et triualiter
scachis: quibz hinc biseno puncto illinc quadris dis-
coloribus vtitur ad ludu. Juuen. Lacterna illud em
vestris datur alucolis quod et.
Alucarium quod et alucare: et per apocopen alucar: su-
mit. pro loco in quo sunt aluci. Quos etiā pro alucor co-
pia eodē loco collocator mellificantium.
Aluus ab alluendo dicta est. Et ppe dicē qua sordes
effluunt siue eluunt. Plin. lib. ix. Depones qui vocā-
tur refrigerat: maxime in cibo: et emolliunt aluū. Quā-
tis capis pro ventre qui apparet. Colum. lib. viij. Nisi ob-
elam in gluuiē atqz distentā in pabulis aluū demerit
et refrigerauerit. Itē aluus vbi apes mellificānt.
Car. Si et aluo minus frequentes creunt.
Alumen penul. produ. salugo terre. Efficit hyeme ex
aqua et limo: et estiuus solibus maturat: dicunt a lu-
mine: quia lumine coloribus tingēdis prestat. Plin. Sale/
aceto a lumine postea exbareatur.
Aluta penul. pduc. pellis a luteo colore dicta. Cels. lib.
iii. Anchora pro funibz ferreis catenis reuincte pelles
pro velis alutę tenuiter confectę. Itē aluta dicit pel-
lis mollis: et ad calcēos et ad cetera opa facienda con-
cinata. Sumitur etiā quos pro sacculo seu marisupio.
Iuue. Apollita nigre luna subterit alute.
Alutarius: coriarius. hoc est pellium et corioz pcinna-
tor. Plau. Hic alutarius cerdo. Proprie etiā alutarij
renuioz pellium dicunt: coriarij crassioz. Et alutarij
piscis vocat a Plin. ob similitudine alutę pellicis.
Alutamē alutamētuma veteribus dicebat opus ex
cōcinatis pellibus factum.
Alyba: regio nō longe a mysia: vbi argentifodine esse
ad Homero traduntur.

A Ante M

Am prepositio gręca: que pter quos cōposita inuenitur:
significat quos circū. Cato separauit cum dixit. Am ter/
minū. Terum quando cōponitur cum dictione inci-
piente ab a. e. i. u. interponitur b. euphonic causa: vt
Ambages/ambio/ambelus/ambigo/amburbū/amb-
berualis/ambustus. Si dō cum c. b. f. q. mutatur m. i.
n. vt Ancus/ambelo/ambactus/amburo: cū p. rema-
net integra: vt ampuo.
Amalthea penul. produ. nomen fuit nutricis Iouis: nā
ipsa cum sorore sua Helisa Iouē puerū caprino la-
cte ac melle pauille feruntur.
Amanuenses: a manu vocabulū formatum: quo dicti
sunt serui: qui et a manu dicunt: quoz opera et manu
in scribendo perinde ac scribāz vtuntur.
Amando. as. alio modo siue alio deuto: cū quis alio
mittit/et a loco vbi est remouetur. Cice. p Roscio.
Amāduerat hunc sic vt esset i agro: ac tūmodo ale-
reutur ad villā vt cōmodis omnibus careret. Adman-
do dō significat ad aliquē: vel aliquo aliquid cuius
cōmitto. Plau. in De. Reuertor rursus denuo Lar-
thagus: si quid ad mādare vultis: aut curarier argē-
tum nisi qui dederit nugas egerit.

Amanthes populi sunt in Bpfrica troglodytis proxi-
mi: apud quos tū salis: cum carbunculoz gēmarūz
copia est. Aucto: Solinus.
Amaracus penul. core. Lynare regis Cypri puer: qui
casu lapsus dum ferret vnguenta fregit alabastrum:
deinde cum nimio dolore contabuit: versus est in
sanctū: que ex eius nomine Amaracus cępra est ap-
pellari. Ter. Vbi mollis amaracus illū floribz et dul-
ci aspirans cōplectitur vmbra. Verba est quā vulgo
maiozanā vocant.
Amaracinū pe. cor. siue sanctuicū oleū: quod fit ex ama-
raco. Plin. lib. xij. de sanctuico loquēs. Fit et ex oleum
quod sanctuicū vocat: siue amaracinū ad excalescē-
dos emollit: dosqz neruos. Lucr. Postefqz sugbos
iungit amaracino: et foribus miser oscula figit.
Amarantibus: flos est ab imortalitate nomen trahēs.
Cū in mortales amaracū. Māqz em marcelcit. Fitqz
ab a. puatua pcula et μαροπομο: siccoz tabe/
Amaritudo et amaro: p eodē accipiunt. Mā si/ (sio-
gnificant insuauitate et asperitate. Et per translatio-
ne animi sollicitudinē. Cergil. h. Heor. Tristia ten-
tantū sensu toquebit amaro.
Amarulentus: amaricus afflicte: et maliuolētia. Sc.
Amarulentus libz maledicētissimū cōscripsit.
Amarico cas. penul. cor. amarū. i. asperum facio: et qua-
si exacerbo. Aug. Ipse amaricauerunt deum: quod pec-
cando in eā egredidit deuenere.
Amarefere: id est amare fieri. Palladi. Amygdalus
si radatur amarefcit.
Amaramis (vt refert Josephus) fuit nomē p̄ris Do-
Aman pe. pro. mons Cilicę siue (vt quidā pu-
tāt) Lappadocum: qui et Taurus dicit.
Amathynonē filij chanaan: quod auctore Josepho Amar-
chos instituit: qui et amathi dicuntur.
Amatenus pe. produ. fluius Golfcoz. Est et alius in
Sicilia eodē noie: de quo Quidi. xv. De ram. Nec
nō scianias voluens amatenus arenas.
Amassias: nomen propriū indogz regis: quo significa-
tur populum tollens.
Amasis penul. produ. nomen propriū regis egypti:
cuius tumulus fuit vna pyramidū: dicente Luca. li/
bro. ix. Non mihi pyramidū tumulus euulsi ama-
sis. Hic legē condidit: vt quisquis quotannis apud
pigi dē rationē vite redderet: demonstraret: vnde vi-
ueret: aut quo questu sustentaret: qui hoc nō faceret/
morte afficeret. Hanc legē Solon ab egyptiis trās-
tulit ad Athenienses.
Amauroses: latine dicunt oculorū obscuritates: cū si-
ne vilo euidenti vitio lumen eripit/ sicut bebetudo.
Amarei siue amararici: aurige moderatoz estz vehicu-
loz. Mā greci αμαροζ currum appellāt. Et quod
nos septentriones in celo vocamus: illi amaran vo-
cāt: quod siue plauris hoc sidus vocatur. Scribit Iul.
Capitolinus: quod Dapiminius amaras manibz attra-
beret rēdēt et onustū solus moueret.
Amazobii: populi inter Sarmatas: qui et ipsi nomen
acceperunt a plauris que habent pro sedibus: et in
quibus vitā degunt. Amaran em greci plaurum/ et
βρογ vitā dicunt.
Amachus pe. cor. unctis. Cypri ciuitas: vt sentit Plin.
Generi sacra. Cergil. lib. i. Est amachus est celsa mi-
hi paphos atqz cythera. Qui. Discoliqz gnidon gra-
uidāz amatunta metallis. Inde fit Amatuntus
a. um. pe. pro. Idē li. r. Lucrātes vitulos amatun/
teasqz bidentes. Silij amatuntius tia. tū. Cergil. in
Cris. Mā te iactari nō est amatuntia nostri.
Amagones penul. core. Scythice siue iuxta Zanat
p̄mū inhabitātes: deinde ad loca iuxta Thermo-
onta fluiū deuenere: que magnā Asie partē occu-
pauerunt. Dicit amagones: eo quod māmte careant: ab a.

Amelet *αμῆλομα*. Dos em fuit amogonib' in
 terfectis maribus quos genuissent/seruare t'gminas:
 ead' r'g infantiu' amas detras inurere: ne impedi-
 mento sine ad pugna' coherenda: r' ne sagittaz iactus
 impediatur. **Amagones** ab *αμῆλομα* hoc id est pul-
 te seu pane: quasi sine paneeo q' no' pane uelcerent/
 sed carnibus. **Alij** ab *αμῆλομα* et *αμῆλομα* cu' aspiratione in
 principio: tanq' in comuenerunt dicitur putat. **Ma-**
rum regio amagonia dicit. **Alij** fuerunt amagones/
 que in **Aphrica** flouerunt: que ob id libye dicuntur.
 De quibus scribit **Dionys.** lib. iiii. que olim aduersus
Borionidas femineu' duxerunt exercitu' easq' occi-
 derunt. De his **Delchylus** tragicus in **pinetico** ita
 scribit. *εἰς ἀμῆλομα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα*
ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα
Eusta-
chius multa in comentarijs **Dionysij** libyca: sed **ste-**
phanus byzantijs in libro de populis r' vrbib' alia' ra-
 tionē dicit cur vocet' amagones. **Aut** em *αμῆλομα* *ὄρεα*
ἀμῆλομα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα ὄρεα
Amaryllis idis. nome' fuit rustice. **ap'ri**: de qua **Virg.**
Ambio is. iiii. vel ii. ita. **er** am. et **co** is. p' mutationē e. i.
 t. et b. intercepta: significat. **ppie** circūdo/ concludo.
Virg. **Quae** rapidus flāmis ambit torrentib' amnis.
Sul. **Firmic.** **Pō** p' post tor triumphos ad nili flu-
 minis ripā ceruces inuictas r' regias: et quas roties
 purpura triumphalis ambierat. **Per** trālationē pō
 ambire ponitur. p' blāditi/interpellare/circūuenire.
Vir. lib. iiii. **Quo** nūc reginā ambire furentē audeat
 assatu. **Quonia'** pō romani dā honores r' magistra-
 tus querebāt: circūte singulos solebāt: p'sentare de-
 tras: rogare: vt te suffragijs adiuuare: factū est vt
 ambire capiat' p' honores quere. **In** dā etiā signi-
 car' simpliciter desiderare. **Ad** iero. ad **Dama.** **Lam-**
penses cum charientibus hereticis copulant. **Nihil**
 em aliud ambiunt q' vt aueritate, cōmunionis no-
 stre fult: tres hypostasas cū antiquo sensu p'edicēt.
Aug. lib. viii. **des.** **Quo** te omnibus istis laboribus
 nostris quo ambitus puenire: quid querim' **Terē.**
 pō in **Ah.** **Nisi** vides nisi senis amicos oves ambis:
 id est nihil agis. **Er** ambire rogare. **Moza.** li. car. **Pe-**
pauper ambire: sollicitat te ruris colonus.
Ambitus ta. rā. p. e. prod. participiū: circūitus: vt **Ius-**
tit et ambire circūdare littoza terre.
Ambitus tus. penul. corre. nomen. **ppie** circūitus. **Lu-**
ca. lib. i. **Legat** q'q' ambitus vbi. **Dicitur** et ambi-
 tus: locus inter vicinor' edificia duorū pedum et se-
 mis: ad circūeundi facultatem relictus: et quo hono-
 ris ambitus dici ceptus est. **Sal.** **Legibus** ambitus
 interrogati penas dederat. **Est** em' ambitus crimen
 affectati honozis: **Nā** qui vera virtutis via ad hono-
 rem aspirare nō potest: r' ambitione cōtendit. **Que**
 vt iquit **Sal.** multos falsos fieri coegit. **Uinc** late le-
 ges ad ambitum puniendū: qualis lex **Calphurnia.**
Capitur inter dā. p' specie quadā fauozis r' captatiōe
 misericordie. **Quint.** **Si** iuuenis inno cētissim' iudi-
 ces vti vellet: ambitu' tristissimē calamitatis poterat
 allegare vobis amissā in oculis omnium cogitationum
 temeritatē. **I.** misericordie captare: ex cōmemoratio-
 ne maloz. **Et** ambitus dicit' quod greci periodon vo-
 cant: cum sententia certa quadā descriptione desinit.
Sed hec constat ex mēbris que cola dicuntur: et cēsis
 que comata appellant.
Ambitio circūitio. **Ambio.** **Sinus** in quo christus re-
 quiescit: nō corpis gremio p'parat: nec vestimentozū
 ambitione componit: sed virtutū opatione colligit.
Sumit et. p' honoz et laudis imoderata cupiditate.
Est em' in ato: **Quis** etiā ipsa ambitio actio ambitio
 dici possit. **Quint.** lib. j. **Et** licet ipsa vitia sit ambi-
 tio: frequenter etiā causa virtutū est.

Ambitiosus: qui immoderate appetit honores: et qui
 misericordie fauozes imperit. **Quint.** lib. j. **Nō**
 sum ambitiosus in malis: nec lachrymaz angere cau-
 las volo: vtinā esset ratio minuendi. **Quid.** lib. iiii. de
 pon. **Sed** tū hoc factis adiungo priorib' vna: **Pro-**
 nostris vt sis ambitiosa malis.
Ambages penule. **pro**du. significat verboz circūitus.
Virg. lib. ii. **Georg.** **Nō** hic te carmine ficto: **Atq'**
 per ambages: et longa exorta tenebo.
Ambagosus osa. osum. quod abundat ambagibus.
Sel. **Mez** p'cepta dicunt: sed lubrica atq' ambagio/
 sa coniectione nitentes inter falsa et vera.
Ambactus: circūactus/circumductus: r' lingua gallica
 seruus appellatur.
Ambelus penul. **pro**du. vide in dictione edo.
Ambarualis: ex ambio r' arualis: quod ab aruis est cō-
 ponitur. **Sacrificium** dicit' q' arua ambiat victima.
Virg. **Terz** nouas circū felix eat hostia fruges. **Fe-**
stus tū ab ambo videtur compositionē deducere: di-
 cens. **Ambaruales** hostie appellabant: que p' aruis
 a duobus fratribus sacrificabantur.
Ambiani siue ambianēses populi: sunt gallic narbone/
 sis comate: quos **Pli.** lib. iiii. belouacis cōiungit.
Ambigo gis. penl. cor. **er** am. r' ago. **ppie** significat cir-
 cūago/circūdo. **Aug.** **Quid** muris ambigere: **Uñ**
 ambactus et ambages. **Itē** **Ambigere** est dubitare.
Unde ambigū. **Itē** discorde esse/ litigare. **Tren.** in
Deau. **Simo** et crito vicini nostri hic ambigunt de
 finibus me accepere arbirum.
Ambiguum/dubiū: quod in ambas agi ptes ato pōt
 licet et de pluribus intelligi quādoq' possit. **Lice.** lib.
 j. ad **Herē.** **Ex** ambiguo conuouersia nascitur: cum
 scriptum duas sententias aut plures significat: hoc
 modo. **Tullius** meus heres **Terēti** vxori me. **xxx.**
 pondo vazo argenteozū dato: que uolet post mortē
 eius p'iosa vasa et celata magnificē pete mulier. **Fi-**
lius se q' ipse uellet in. **xxx.** pondo ei debere dicit. **Lō-**
 stitutio est legitima **er** ambiguo.
Ambo **er** greco *αμφο* videtur deductum. **Et** nō dicit'
 tur nisi quādo p'ecesserunt due dictiones: vt **Plato**
 et **aristoteles** ambo philosophi. **Uel** cum hec dicitio
 duo: vt **Tidi** duos hoies amboz mibi amicos. **Uel**
 cum de his loquimur: que tūmodo sunt duo: vt **peri-**
didi amboz oculos et ambas manus.
Ambidexter dicitur: qui ita leua manu utitur vt dex-
 tra. **Hece** *αμφοτεροδεξιο*. **Hieronym'** contra
Iouini. **Not** ille iudez *αμφοτεροδεξιο*: id est
 ambidexter. **Hece** etiā seua dicitur **glatinis.** **Scribit**
Alberus libro secundo de animalibus causa p'pter
 quā quis agilioze sit sinistra q' dextra: quia videlicet
 epar et cor virtutes suas mittunt in sinistram latus:
 et a dextro remouentur.
Ambra: vrbis in **Epiro** pyrrhi regia: ab **Ambrace** re-
 ge. **Hanc** **Augustus** **Micopolim** a victoria noiauit.
Fuit hec ciuitas ornatioz reliq' ciuitatib'. **Uinc** **am-**
bracēsis r' ambracozes siue ambracota. **Uñ** **The-**
ombroz' ambracota dicit' est: q' cū **Platonis** libz de
 eternitate aiāz p'legisset/ p'cipit se dedit in mare.
Ambices p. e. cor. sunt tegule que trāserit' asseribus r'
 tegulis interponunt/ inquit **Festus**: vbi p' asseres cā-
 terios etiā intelligimus. **Ambices** pō tegule/ quib'
 incuruis domus tegitur.
Amblysus p. e. cor. nomen est duaz vrbium: quaz vna
Stra. locat in **phocye**/ alterā in **boetia.** **Quidā** etiā
Ambrysi recre dici affirmant. **Paula.** **Ambrosion**
 quādoq' vocauit ab heroe sumpro noie.
Ambroses: gentes quedā gallice: que subita inundati-
 one maris cum sedes suas amissent: rapinis se ale-
 re ceperunt. **Uos** cum cymbis reuocatisq' **Har-**
ius deleuit. **Uinc** **er** tractum est vt turpis vitz homines.

ambroses dicantur.
Ambrosium: gēma nigri coloris.
Amburo penul. pduc. circūro. Plau. in Epi. Mā ille quidē Tulcani trati est filius: quāqua tangit omne ambur: si propius adstes estu calefacit.
Ambulo as. notē significacionis: vt Qui ambulat i te: nebris nescit quo vadat. Huius cōposita sunt: **Ab/ambulo:** quod est ascendo: **Anteambulo:** ante alios ambulo. A quo anteambulones dicti sunt stipatores et satellites: qui honoris gratia aliquē comitādo pūncipē solent pcedere. Suetō. in Tēspa. Dū cū idēdē per contumeliā anteambulōnē fratris appellat. **Dar.** Sū comes ipse tuus: tumidū anteambulo regis. **Deambulo:** vide alibi. **Inambulo/spacioz.** Et pprie inambulare est peripateticoz: qui deambulantes disputare cōsueverunt. **Obambulo:** aduersus alios ambulo: et quasi ambulanti me oppono. **Perambulo:** per aliquid siue ad finē vsqz ambulo.
Ambulator: qui huc et illuc ambulat. **Col.** **Tullius:** (vt ait **Cato**) ambulator esse nō debet.
Ambulatio: ambulandi actus: et locus ad ambulandū: vel per quē ambulamus. **Col.** **Ambulatio:** ea meritoricōz equinoctialū subiecte sint: vt hyeme plus solis et estate minimū recipiant. Huius diminutiua ē ambulatiuncula. **Licero.** Et vna me hercle ambulatiuncula: atqz vno sermone nostro omnes fructus pro uincē nō confero.
Ambulachra penult. produc. ambulationes sunt: id ē actus ambulandi. Et aliquando dicunt spacia ad ambulandū: vbi cōmode ambulari potest ad satietatem propulsandam.
Ambubaig po: phyrione auctores: sunt mīeres vage ac viles: quibus nomen ab ebrietate balbutientū verborū videtur esse inditū. Nonnulli ambubaias tibicinas syriaca lingua putant dici. **Doct.** **Ambubaiaz** collegia pharmacopole.
Amen dicitio hebrez: quā nos fideliter **fm** Aquile interpretacionē dicere possumus: ductū aduerbiū ex nomine fidei. **Secōm** dō Septuaginta interpretes: idē est ac si fiat diceremus. **Unde** in fine librozū. In quinqz siquidē psalteriū apud hebreos diuū est. Fiat fiat translulerunt: quod in hebreo legit: Amen amen: quo ea vere que supra dicta sunt memorētur. **Unde** apōs asserit nō posse aliquē respōdere amen. cū dicta sunt nisi intellexerit predicatione.
Ambrosia latine: immortalitas dicitur: ab α priuatiua/ et βροτος mortalis: vel quia mortales eā non comedunt: vel quia qui comedent efficerentur mortales: sed α interponitur ad euphoniā. fabulę ferunt esse deoz cibum: nectarqz potione: ex quo illud **Epigrāmatilę.** **Iuppiter** ambrosia satur est: et nectare viuūt. **Licero** libro. j. **Tulcu.** Non est ambrosia deos: aut nectare aut iuuentute pocula ministrante legari arbitroz. **Ambrosios** diuinus et immortalis dicitur. **Diascozi.** ambrosiā artemesiā: cuius verba sūt hec. αμβροσια ποιησι ην εριοι βοσφου ον δεαρσε μισαρ καλο υσσην. **Alii** apium siluaticū. **Plinius.** **Botryn** vocat: odorē non inuocundo. **Idē** scribit herbā esse vagi nominis: et circa varias herbas fluctuantē. **Ambrosius** sia. sū. immortalis. **Ger.** **Ambrosiqz** comē.
Amens: qui a mente sua discessit: hoc est: qui sine cōsilio aioqz quo sapimus. **Lucre.** **Consiliū** qd nos animū mentēqz vocamus. **Hinc** amentia. **Terē.** in **An.** **Cur** meā senectutē sollicito hu' amētia. **Quidā** amētē a demēte ita distinguunt: qd demēs sit qd nō cogitat quid agat aut loquat. **Amens:** qui p̄sus infante.
Amentū: omne ligamen significat. **Plinius.** **Lonele** gracchoz matri sedens statua posita fuit: soleisqz sine amento insignis: in utrelli publici portiqz. **Amē**

tū etiā dicit lozū quo media hasta religatur vt iaciōgius pollit. **Syri.** libro. iiii. **Hasta** iuuatur amento. **Hinc** amentatas soleas et amentata iacula dicitur. **Et** amentare apud **Lucanū** p iacere aut circūdare. **Jaculū** amentauit **babena.**
Ames itis. mafcu. generis: partica aucupalis. **Doza** in **Epod.** **Aut** amite leui parua tēdit retia. **Dalla.** **Hūc** in amicitibus apparetur aucupii noctuz.
Amei inc. penul. produ. ad amerino **Italię** oppido: vbi plurima erat salis amerina: quā nunc vulgus **Agnū** castū appellat.
Amineū: genus vitis a regione aminea dicitū. **Mā** aminei fuerunt vbi postea **salernus.**
Ametoz pe. pro. latine dicit qui caret matre.
Ametros: latine imēsus/imodē. **Ametria** /immode/ stia: ab α priuatiua et μετρομαι και το μετρον.
Ameria: ciuitas in vmbria ante perficū bellum annis nongentis. **lxxiiij.** condita.
Amethythbus: cū duobz aspiracionibz et y psilo: gēma purpurea a colore violę dicit: q̄si minime ebria: ab α priuatiua p̄ticula et μεθευθειο ebrius: siue μεθη ebrietas: tanqz amethythbin' color sit sobri'. **Ratio** nois est: qd cū vsqz ad vini colorē accedat: prius tū qd id degulset in violā desinit. **Fulgor** in ea purpure est nō ex toto igneus: sed in vini colorē desinens et violę sillis. **Hinc** amethythina penul. cor. vasa ex amethythbo. **Iuue.** **Tendunt** amethythina. **Pli.** **Amethythbinū** colorē dicitur qui in viola: et ipse i purpureū micat quęqz ianthinū appellauimus.
Amicio cis. penul. correpta: iui. itū. supinū debet face re. **Amip** etiā p̄geritū et supinū amicitū facit. **An** de amictus. **Est** autē amictus vestire. **Doct.** **Amic** piper et quicquid c̄baris amictus inemptis. **Hui'** cōposita sunt epamicio et circūamicio. **Perlius.** **Ita** reliqua examicis patruelis. **Psal.** **Circūamicia** vaticinabur. **Et** etes amictiboz dicebant. **Plautus.** **Subm'** alis me inferat atqz amictiboz gloriose. **In** **Per.** **legere** ex amictis.
Amictus ta. tā. participiū: idē quod vestitus. **Li.** libro ij. **phi.** **Sed** erat in rostris collega tuus amictus toga purpurea in sella aurea coronatus.
Amictus ctus. vestis que superponitur alijs vestibus quasi palliū. **Lido.** **Frusta** tā vestes: frustra mutantur amictus. **Sunt** qui amictū accipiūt p veste magna.
Amiculi: genus vestis a circūcū dicit: (gis inferiorē. qd instar pallij humeris circumminūctur. **Cale.** **marj.** **Detrao** etiā **Ioui** olympio magni pōderis aureo amiculo: innectoz: ei laneo pallio dixit estate graue esse aureā amiculū: hyeme frigidum: laneum autem ad vtrūqz tēpus anni aptius.
Amicinū pe. p. vtris pedicul' ex quo vinū diffundit.
Amison pe. pro. ciuitas ponti nobilissima.
Amico: dimitto seu abire permitto. **Plau.** in **Cap.** **si** lius meus illic apud vos seruit cap' aulide: cū si red dis mihi postea vnū nummū ne duis: et e hūc amictā. **Hinc** alio pacto abire nō potes. **Quidā** depon to. **Nec** nocet amisso subdere calcar equo. **Id** est la ris habentis ire permisso. **Itē** amittere significat per dere. **Sal.** **Ispidē** equidē nos vera rerum vocabula amissimus: quia bona largiri liberalitas: malarum rerum audacia fortitudo vocatur. **Itē** amittere alio mittere. **Terent.** in **Deau.** **Et** prius pecuniā omnē q̄ abs te amittas filiū hui quantā p̄hēstrā ad nequitā patefecer. **Itē** ignoscere. **Idē** in **Eunu.** **Quā** hanc noxā amitte: si aliā admifero vnō occidit. **Itē** adimere. **Plautus** in **Trif.** **Cur** ergo munitaris tibi vitā esse amissurum.
Amiternū: vbe campanię ex qua **Crispus** **Salustius** natus perhibetur.
Amica penul. correpta patris mei foroz: quia sūt tertia

in me sitat; aua videri possit: vel quia a patre meo amata est. Nā plus sorores a fratribus q̄ fratres diligunt: propter dissimilitudinē p̄sonaz: que ideo minus dissensionis habent quo minus emulationis. Maior amica dicebat qui et aui amica: sicut et maior auunculus: aui et aui auunculus.

Amicitia pen. l. produ. dicitur: qui ex sorore et fratre propagantur.

Amor plus est q̄ beniuolentia: licet p̄grūz pro eodē accipiantur. Et amozē em̄ nascitur beniuolentia: sicut ostendit Cicero. Amor em̄ ex quo amicitia noita est: princeps est ad beniuolentiā coniungendā. Difert etiā amor a charitate: q̄ amor sit genus/charitas species: ille ad omnes pertinet: hec ad boies tm̄.

Amor singulari numero p̄grūz honestas est: vt amor fraternus: amor patris in filiū. Cicero. Inscius sum amozē incredulū virtutū tuarū. Potest tamē et in venerā partē accipi: et tunc fm̄ August. cupiditas aut libido vocatur. Ter. Vne adeo genus in terris hominūz ferarūz. Et genus equozē pecudes p̄grūz volucres: In furias ignēz ruunt: amor omnibus idē. Amor inquit Plautus) melle et felle secundissimus est: gustu dulce dat: amarum ad fatietatē vsq̄ aggerit. Amor foruz (ait Seneca) ratiois obuius est: et insane p̄orūz sedū minimeq̄ conueniens: animē sopitū vitā turbat consilia: altoz et generozos spiritus frangit: a magnis cogitationib⁹ ad humilitatē detrahīt. Vne amor pro cupidine: quē veteres amozis deū dicebant. Amozes vō p̄grūz nocui sunt. Licet quandoq̄ etiā honesta volūptate dicantur. Cicero libro. j. offi. Formā quidē ipsā Varce fili et tanq̄ facie honesti vides: que si oculis cerneatur: admirabiles amozes sui excitaret. De la sciuo Hiero. Amozibus feminaz infatuatur. Amoz quozq̄ pro cupidine (que veteres deum esse putauerunt) accipi solet: Pro. Quicunq̄ ille fuit puerum qui pinxit amozē.

Amare maioris vis est q̄ diligere. Licet. Dolo. Quis erat qui puraret ad eū amozē que erga te habebam: posse aliquid accedere: tantū tamen accessit: vt mihi deniq̄ nunc amare videar: ante dilexisse. In eodē sensu idē Cicero ad filium. Sed tū vt scires cum nō a me diligi solum: verametiā amari. Teren. tū contrariū posuisse videtur cum inquit: Nō pol quo plus que/ q̄ amem aut plus diligā habeo. Proprie tū parentū est diligere: vt pater diligit filiū. Quasi amo absolute ponatur: capitur pro amozē caprus sum: hoc est: esse in amozato. Plautus. Amat filius certū est. Cōposita huius verbi sunt. ad amo/ de amo/ redamo/ et p̄ amo: penul. cor. quod est valde vel vsq̄ ad finē amo. Et lib. j. de legib⁹. Vbi illa sancta amicitia: si nō ipse amicus peramat toto peccozē?

Amator et in bonā et in malā partem accipitur. In bonā. Cicero ad Atri. Bibliotheca tuā caue cuiq̄ despondas: Quis acē amozē inuenieris. In malā: vt amator mulierū. Amator: qui p̄ctius est ad amādā naturaliter. Amās ex causa amata: amozē fingi potest: amās vere amat.

Amator culus diminutiū. Plau. Nā q̄ sedulo mundi ter nos habemus: vix egre amozē culos inuenimus.

Amancer aduerbiū: significat beniuole vel cū amozē: vt expectatū meū aduenit abs te amancer videbam.

Amice nō significat quod amicus facit vel facere debet: vt amice facis.

Amatorius riarium. quod ad amozē pertinet. Vnde amozia carmina. Vne amozie aduerbiū: quod est ad similitudinē amantis.

Amozū substantiū: genus quoddā veneni: amozē vel infantis ingerētis: q̄ et philtza grece dicimus.

Amozie dicta fuit vna ex mustis: q̄ serato grece dicit.

Outs. Illis amozie: vllis mihi cādida dō.

Amabile: quod est dignū amari. Plautus. Cōpara labella bellis: bella es atq̄ amabilis. Cuius contrariū est inamabile. Mart. Inamabilis sciurus et fre: quens p̄geny.

Amabundus: qui abunde amat. Copiā em̄ in bundus terminata denotant.

Amabo cū accentu in antepe. interiectio amācis est: sicut sonat verbū comicis valde familiaris. Plaut⁹. Noli amabo verberare lapidē ne des manū.

Anafius vel amafia: qui et que amat vel amatur: sicut amans cū est substantiū.

Amicus ab amando dicit. et honesta in re est. Est em̄ q̄ amat: et indissolubili familiaritatis iure coniunctus. Paul. Amicos appellare debemus: nō leui noticia cōiunctos: sed quibus fuerint iura cū patrefamilias honestis familiaritatis questra rationibus. Quā cōtrariū est inimicus. Amica quando ad virū refertur inhonesta in re est quasi concubina. Tu vō non amicus es: sed amator eius: quoniā amozē est qui ad tēpus et venere amat. Et amozē huiusmodi amozio dicitur. Ter. Vere putauit hunc p̄mphilū amicū amozē vix. Dona. Amicus animi est: amozē cozporis. Amozē ad tēpus/amicus in perpetuū. Plaut⁹. Vni mis pene inepta atq̄ odiosa eius amozio est.

Amicus ca. cū. si iungat cū re inaiata: significat vtile sine gratū: vt amozē p̄ati humor: amica frugib⁹ est: amica plātis fidus. Vne sit cōparatiū amozio: nō amozio: suplatiū amozissimus. Itē amice amozissimus. Sic inimicus eiō. cillimus.

Amiculus diminū. Voz. in Episto. Duce docēdus ad huc que censeat amiculus. Amicula diminū. ab amica. Plin⁹. Viterat etiā epistolā romā ad amicula quandā. Sue. in Cali. Quotiens vrozis vel amicule collū exocularēt. Vne em̄ diminutiua plena blanditiā: et amozioibus accommodata sunt.

Amicitia ab amicus fit: que est studioz oim voluntatez cōsensū. Cuius contrariū est inimicitia. Teren⁹. Amicitia atq̄ inimicitia in fronte p̄mpta gerō: sed frequentiore vsu inimicitie dicuntur.

Amozū penul. produ. arbor est: vt Plinius libro. vii. scribit: forma e vite labulca fructe venoso/ palmi altitudine. Teren⁹ tū amelinus insignis medicus: ita scribit. α μ ω μ ο ρ ε ο ι κ ε τ η ρ λ υ σ α μ η ρ α κ ο ρ ο π λ ε ρ ο ι ε ρ ο τ ε ρ ο ρ ε ο τ ι τ ο α κ ο ρ ο ρ π ε π τ ι κ ω τ ε ο ρ ο ρ Δ ε π ω σ τ ο α μ ω μ ο ρ.

Amodo cū accentu in antepenul. significat posthac. Apu. Nemo me amodo tā mane egrediente solū videbit.

Amgeus in prima cum o: et in secunda cum e. genus carminis: in quo qui canunt: vtuntur equali numero versūz: et ita se habet ipsa responsio: vt aut mai⁹ aut contrariū aliquid dicat: vt est apud Tir. Vne ergo inter nos. Quoniā α μ ε β ο μ α est adiuuēt respōdeo/ retribuō et migro: et plura significat. Vnde α μ ο β α ι ο σ μ u t u u s vicissitudinarius.

Amgnum cū oe diphthongo/ ab a sine et munus: q̄ steres grata/ sed sine fructu. Vel (vt inquit Seruius) a mgno munio/ vel fructū capio. Vnde qui nihil p̄stant/ immunes vocantur. Fest. ab amo deriuat cum ait. Amgna loca dicunt/ que ad se amanda alliciunt. Vne amgnitas et amgnitudo.

Amgno nas. delectatione afficio. Cypri. ad Dona. Et dū in arbores et vites: quas videmus oblectante p̄spectu oculos amgnamus animā: simul et auditus instruit et pascitur obtutus.

Amolior iris. ex a et molior: quod est a mole significat amoueo. Et proprie de his dicitur que cum magna difficultate summoventur. Teren⁹. per translationē i Andria pro recedo posuit. Proinde hinc vos amolimini: nā mihi impedimento estis. Amolior cū vō

significat suprapono.
Amorbei: populi dicitur sunt ab **Amo:** patre **Siche:** vel ab amorhego filio chanaan.
Amoueo ues. penul. core. id est de alio moueo siue remoueo. **Plautus** in **Amphi.** per translatione. **Amouia** foribus maximamolestia: id est abegi siue abire copuli. **Quasi** prius dixerit: **Abiga** ego iam hunc venientem ab edibus. **Quo** ite modo **Terent.** in **Adelp.** vsus est. **Ego** hunc amouebo.
Amnesia latine: pteritorz obliuio dicitur in perpetua: quasi lex obliuionis. **μνηστικα** memoria dicitur: ab **μνημη** memoria et **μνηστω** **αμνηστω.**
Amnis fluiuis: ab **am** circū / r nare fluere: vel ab **Am** bio. **Omnia** enim flumina circūeunt. **Ideoq;** conueta pingunt. **Tñ** ego credo q potius a greco deducatur: cū et **Calimachus** dicit in hymno **Diane.** **δοσ δε μοι αμφοτελοισ αμνιδασ εικοσι τυμφασ ποταμοσ κρητισ αφου κρητικασ.**
Amnesce: vbres **pro amnes** site / vt a mari **mariti** me: vñ **inter amnes:** que inter amnes possit vel auer se habent amnes.
Ampelus penult. pduc. promontoriū est: sicut scribit **Strabo** in **Samo** et aduerso **dyepanti** montis **Ycarij.** **Sed** et iuga offia que totā samū faciunt montosam: eodē noie vocatur **Ampelos.**
Ampelos grece / vitis vel vinea: cū accentu in antepenul. **Tñ** **αμπελολευκη** ampeloleuce: vel a qualitate coloris / vel q eius radix cōtrita et co: poti infusata / teneriore et cādidiorē cutē reddat. **Mā** r succus baccarū eius lac vberibus sicis reddit.
Amphi latine: circū siue vndiq; aut vtriq; significat: r inde multa cōponuntur.
Amphiboliū penult. core. ambigū dicitur: ex **αμφι** vndiq; et **βολη** consiliū / senatus / cōsistoriū: vel **αμφι** καὶ βουλευται. vtrinq; percutit: vt **theo** dorus **ga** in quibusdā locis **Homeri.**
Amphibolia penul. co. ambiguitas.
Amphibologia penul. pduc. dubiū dictum. **Figura** que fit vito cōpositionis: cum in ambiguo posita sit sententia. **Et** modo fit per accusatiū: vt **Lio** te eaci da romanos vincere posse: modo per verbum cōmune: vt cū dicimus: **Kato** iniuste criminat. **Incertū** est enim an ipse ab alio criminet / an ipse alii. **Modo** per participiū: vt **vidi** statū aures **bastā** tenentē. **Modo** p homonyma: vt si quis dicat acie: nec exprimat oculi vel gladij vt exercitus. **Potest** etiā fieri aliis modis. **Cōponiturq;** ex **αμφι** et **λογια** sermo cinatio: quā si sermo ille sententiā dubiā indicet.
Ampbilogos sñr sermo dubius dicitur.
Amphibia: a talia in terris vel in aquis viuentia. **Amphibion** greci dicunt: quod est duplicis vite. **Col. lib. ij.** **Tento** nunc ad aues: quas greci vocant **αμφιβιοσ.** quia nō sñm terrestria: sed aquatilia quoq; desiderant pabula: nec magis humo q; stagno consueuerūt ab **αμφι** καὶ βιοσ vita: q in ambob; elementis degant. **Ambro.** **Quinertiā** cū plerāq; pedes habeant: r ambulandi vsu: eo q sunt amphibia: que vel in aq; vel in terris viuant: vt sunt **phoce;** **crocodilli;** **equi** fluuiales. **αμφι** circum **βιοσ** vita.
Amphibrachus penult. core. pes est ex prima et vltima breuib; media producta: sic dicitur q in vtraq; parte breuē habeat. **βραχυσ** enim breuis dicitur: vt **cupido.**
Amphimacer et **amphimacer** penult. core. pes ex tribus syllabis constans prima et vltima lōgis media cōrrepta / vt pallidi: sic dicitur q vtraq; parte longā habeat syllabā. **μακροσ** enim longus. **Est** em cōtrarius **amphibracho.**
Amphimachus nomen viri **propiū.**

Amphilochus penult. core. phus **atheniensis** qui de agricultura scripsit.
Amphibatrū penul. pduc. pōt dici vndiq; spectaculum / q ex duob; theatris sit factū. **Mā** duo theatra sunt. **Theatrū** enim **hemicycli** formā habet. **Ponitur** autē p loco spectaculi vbi pugnat gladiatores. **De** **αμοι** **σπεκτο** **αλληνησι** **δε** **θεατρον.**
Amphitron: **herculis** genitricis cōiunx. **Unde** et **patronymicū** **Amphitroniades** a poetis dicitur.
Amphitrites es. penul. pdu. fingitur a poetis **eseyros** **Heptuni:** r significat mare: ab **αμφι** circū: et **τρειν** terrere. **Dare** enim circū se nāgantē per eundē terrē insequit. **Desiodus** in **theogonia.**
Amphitape: vestes vtriq; villos habentes: ab **αμφο** quod significat duo. **Tar.** **Alterū** bene acceptū **doz** mire sub **amphipara** bene molli.
Amphimala: q vtraq; parte sint villosa / sicut **amphitapetes.** **Erant** tunicę **gausapinge** et vtraq; parte villos habentes: que et **gausapia** dicebantur. **Erant** et **Amphimachala** ab **ayllis** dicta et ingenuis dicta: sicut **heteromachala** feruntis. **Auctor** **Zuf.** **Pollur.** **Mā** ex altera tñ parte visū **heteromallon** vocabant et **malloren** quoq;.
Amphora penult. core. genus vasis **vinariū** duas ansas habentis: sic dicta q ex vtraq; latere capta feratur. **Sunt** autē **amphore.** quas et **Ceramia** et **Detretas** et latine **quadratalia** vocat: alię minoris mensure / vt **Italice:** alię minoris duplo / vt **Antiochice.** **Lados** autē a grecis quoq; p **amphozis** quādoq; acceptos fuisse scribit. **Mā** et **cadus** **antiochicus** **amphora** capiebat **Italica.** **Apud** **Festū** continetur cōsios octo: id est **sextarius.** **liuij.** **Sextarius** **vt** **ciar** **rr.** ab **αμφι** καὶ φορεω **τουτοσ** **τησ** **φορωσ** q sit vas portatile **huc** et **illuc.**
Amphorarius: qui mercedis gratia **amphora** portat: que greci **Amphorocephoron** dicunt.
Amphorocephoros: grece **αμφοροκεφαλος** id est **ambiderer.**
Amphion penul. p. **Jouis** r **antiope:** vñ **fm** aliquos **Mercurij** filius: a quo suscepta **lyra** adeo dulciter canebat: vt **lyra** ad struendos muros **thebanos** trans se dicit. **Hor.** **Dicitur** et **amphion** **thebanę** conditor vrbis. **Sara** mouere sono **testudinis.** **Idē** **ideo** **ficū** est: q eloquiū suauitate **hoies** **rudes** r **incultis** **moribus** ad obsequiū **ciuilis** **pellexit** **disciplinā:** quod **idē** **hora.** **exposuit:** nā quū dixisset sono **testudinis** **addidit** r **pce** **blāda.** **Serunt** hunc **iuuenis** **musica.** **De** **amphione** **lib. ij.** **Apollonius** **rhodius** in **argonauticis.**
Amphyctiones: publicę grece consiliū. **Unde** **decreta** **amphyctionū** **citāt** **Demosthenes** in **oratione** **p** **Ctesiphonte.** **Constabat** autē **Amphyctionū** **conuētus** **ex** **septē** **grece** **ciuitatibus:** vt **docet** **Strā.** **libro** **ij.** **Unde** autē **Amphyctionū** **nomen** **deducatur:** **docet** **Diony.** **lib. xiiij.** **Amphyctionē** **Deleeni** **filij** **conuētū** **esse** **amphictonicū** **consiliū:** cui ab ipsi noie **nō** **mē** **indiderūt.** **Idē** **amphyctione** **a. um.** **vt** **leges** **amphyctionicę:** quib; ad **peccatiā** **colendā** **inuitabant.**
Amphrysus **pe. p.** **fluiuis** **thesalij:** iuxta que **armen** **ta** **regis** **admeti** **apollo** **pauisse** **tradit.** **Luc. lib. vj.** **Qui** **flumine** **puro** **irrigat** **apbrysus** **samulātis** **pa** **scua** **pbibi.** **Idē** **amphrysiacus** **ca. cum.** **Dapl.** **Aut** **amphrysiaco** **pastor** **de** **gramine** **carpsit.** **Est** **r** **nomen** **duarū** **vrbū.** **Vide** **supra** in **dictione** **Ambrysus.**
Amphissa: nomen vrbis in locris: ab **Amphissa** **Da** **craris** et **Apollinis** **filia.**
Amphimeron: febris est quotidiana: et ex humoribus corruptis / sferunt **pituita** **coalescit.** **Ephimerinō** **fo** **vnus** **dici** **febris** **est.**
Amplector: teris. rus. a quo **plexor:** aris. **frequentat** **tiū:** quod a **Pisciano** inter **cōmunia** **numera.** **Est**

aut amplecti circumnectere. Lucil. Quis amplectetur qui velit ego non sinam amplectier. Cicero pro Clu- en. Auctoritate censoris amplector. Dicitur et am- plexor. Plau. in Cl. Anus ei amplexa genua. Bell. Scyth. complexus atq; excolatus est. Est et ample- xus us. nomen.

Amplū dicit magnū spaciosū: quod late patet/et per multa diffundit: quasi omni ex parte pl^o magnū dicit/ quod in cumulo sui r magnitudine crescit.

Amplitudo: vt Cicero libro secūdo artis veteris scri- bit: est potentie aut maiestatis/aut aliquaz copiarū magna abundantia.

Amplius aduerbiū significat plus. Et quādoq; iungit abtō. Cel. com. vii. Ita vt nō amplius quatuor di- gnis ex terra eminerent. Quis actō. Cing. Mōtē nō ampli vna f. alle dolo. Quādoq; nō. Cel. com. v. Amplius occingent que vno erant tempore a lit- toze discesserant.

Amplio as. r amplificatio as. paugeo sumunt pro tra- ho. Cic. lib. iiii. ad Heran. Aut istū hominē nefariū ampliauerit. L. ui. lib. iiii. ab vt. scribit Posthumia virginē vestale ampliat/ deinde abolutā. p collegio pontificū fuisse sententiā: hoc est per ampliationē in secundā actionē interposita dilatione. ptractā: vt scy- bis causā dicere posset. Romani em iudicia hoc mō peragebant. Nō autē statim sententiā dicebatur a iu- dicibus/ si abfoluendus esset reus: aut amplius pro- nunciabatur si videretur esse damnādo: ut tūc iudi- ces dicebāt: Nō liquet: hoc ē obscura causā ē. Hinc ampliatō nascebat: que appellata ab eo videt qua- si amplius dicendi pronuntiatio: quia qui ampliaba- tur: interposita dilatione rursus ad agendā causam redibat. De hac ampliatione intelligit Cicero. Ter- tia in Ter. acti. cū ait. Et si lex ampliandi faciat po- testate: tamen isti sibi turpe existimant nō pmo iu- dicare. Idē p C. iina. Cū ampliandi potestas esset dixisse sibi liquere.

Ampluagus ga. gum. penul. cor. repta: quod in am- plū vagatur. Cicero lib. iiii. ad Her. Ampluagas imagines reddunt.

Amplustrē in plurali/ amplustra vel amplustria: nauitū ornamēta. Sed cōtra cōmunē corrupciā sine m. scri- bendū opinor: attentis deriuatiōib: ab α priuatiua/ r πλεω nauigo: quoniam sine gubernaculo illo pup- pis nō sit p mare nauigandū: si terea esset prima lon- ga. ppter duplicē sōnantē. Et ideo C. corripit i ara- tea. Nauibus assumptis stuantia querere aplustra. Itaq; ad indigentā nauigationis nauī adhibentur. Felt. Nauitū ornamēta que qz amplius erāt q̄ necel- saria essent: etiā amplustria dicebant: sic aplustra vel aplustria sine m. et pma ad placitū. Idē. Fulgent ar- goe stellis aplustria puppis.

Ampulla p duplex il. oleariū vasis genus quo in balne- is utebantur. Apul. in floridis. Hippias p̄dicauit ampullā quoz oleariā quā gestabat semet sibi fabri- catā. Cicero lib. iiii. de fini. Si ad illā vitā que cū vir- tute degatur ampulla aut strigilis accedat: sumptu- rā sapientē eā vitā potius cui hęc adiecta. Per tras- lationē dixit Doro. Proicit ampullas: p eo qd est: verba turgētia r sufflata abijcit. Sunt em ampulle ventrosē et turgide. Ampulla etiā vas vitreum est. Suet. in Domi. Mandebatq; ad latetate: vt nō te- mere super cenā p̄ger matianū malū/ et modicā in ampulla potunculā daret.

Ampuro as. penl. cor. re. circūpuro seu aufero. Diero. ad Euse. Alie virili habitu veste mutata erubescunt femig esse qd nate sunt: crinē amputat: r erigunt faci- es eunuchinas. Idē in plogo Judith. Dulcor eodi- cū varietate vicio sissimā amputauit. Sola ea que in- telligētia integra verbis chaldeis inuenire potui latī

nis exp̄ressi. Hinc sit aliud cōpositū quod est perant- puro: r significat p̄tere seu totū puro/ incido. Col. li. viii. ferro quoz cautissime circūsecari oportet: ne dū amputat etiā qd infra est anial vulneremus. Id em cū saucia venenatā sanie m̄tine: q̄ repitū vulnus ita insanabile facit/ vt totū p̄mpurandū sit.

Amula penul. cor. repta: genus vasculi ad aquā gestan- dā: quod religionis r expiandoz maloꝝ gratia ge- statur. Dicitū quasi amola/ a molēdis periculis. Lu- ius diminutiū est amulula.

Amuletū: genus remedij quod aduersus inuidiā et ve- neficia putatur valentissimū: ab amoliendo/ non ab amulo vase dictū. Plini. Infantibus alligat succinū amuleti ratione formā vasculi habens.

Amurca: sordes olei que p̄cedunt. Nā que sequun- tur/ feces vocantur. Hoc nomen per c. scribit/ sed p̄ fert per g. vt fit in Caius et C. enus. Hinc examurca- tus: quod est sordibus purgatus. Amurca contra cu- lices r limaces vim habet maximā.

Amulsi per duplex: s. fabroz et lapyceaz regula/ qua ad dirigenda ligna sapaq; vtunt. Sed late p omi or- dine ponitur. Inde amulsi aduerbiū: r ab eo cōpo- sita adamulsi et examulsi: id est recte castigatē/ re- gulariter. Cel. lib. i. Ad hęc scripta omnia antiquiora rā curiose expectabat/ aut virtutes pensabat/ aut vi- tia rimabatur: vt iudiciū eē factū adamulsi diceret. Examulsi/ examinare ad regulā. Plau. in Am. Si vera hęc loquitur examulsi est optima. Hinc emul- sicata dicunt que ad amulsi facta sunt.

Amycle pluraliter: nomen est vrbis laconie. Tindarē regio: in qua nati sunt Castor et Pollux. Alia est in Italia inter Terracinā et Fundos in paludib⁹ a La- conibus cōdita: vt inquit Seruius. Hinc amycleus a. um. Amyclei cū pythagoricā sectā sequerentur/ vt abstinerent cede animalū: nec vicine paludis serpen- tes interimerent/ ab illis delecti sunt. Sed cū p̄ho nū- ciatu esset aduentus hostiū: postea cautū est ne quis amplius nunciaret. Inde ex iprouiso capte sunt amy- cle. Hinc prouerbiū. Loqui volo: nā scio amydas ra- cendo perisse.

Amydon penul. cor. ciuitas Deonie: de qua auxilia mis- sa fuerunt troianis. Iuue. Est hic amydone relicta.

Amygdala le. pe. cor. nux greca: grecaq; est dictio: que r Zhabia dicit. Diero. in li. numeroꝝ. Qui folijs de- lactatis i amygdalas deformati sunt: amygdalū etiā neutro genere dicit. p fructu. Palla. Dicit asserunt nasci amygdala septa/ si apta testa nucleū sanū tollas r in eo quodlibet scribas: r itez luto r pozino ster- core inuolutū reponas. Amygdalus p arboze. Col. li. ii. Amygdalus si paz ferax erit: p̄ozat arboze la- pidē adigito. Diero. in Ecclē. Amygdalus florebit: ipinguabit locusta. Hinc amygdalin⁹ na. nū. pe. cor. Sere. Fert amygaline succ⁹ nucis esse bibendus.

Amyris gen⁹ arboris ē: vt inq̄ Diero. qd latini putan- tes myrrhā dicitū/ vniuersa interpretati sunt. De cur⁹ ar- boris noticia hoc solū ad nos puenire potuit: qz odo- rē solū habeat suauē. nullū tñ afferat fructum.

Amylum pe. cor. latine sine mola factū: vulgo amygdā dicit: Nā α priuatiua particula est. μυλον molar: quasi sine mola. Fit ex tritico lacte exp̄so: cum tritē cum p aliquot dies in aqua purgatū est.

Amythaon melapodis pater fuit: qui inter medicos p̄clarus habitus est. Silr r C. biron.

Amystis (vt aiunt) potio quedā est ap̄d Thracas. Alij volūt esse specē poculi: eo q̄ necesse sit vno ducta po- tionē haurire. Doro. libro. i. car. Bassum threicia vi- tat amystide. fozlan ab α priuatiua et μυνημι ml- fecerit: r sic per i. latinum in principio esset scribendū.